

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

14.07.1965 Tarihli ve 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifim Gerekçesi ile Ekte Sunulmuştur.
Gereğini arz ederim.
Saygılarımla.

Selçuk AYHAN
İzmir m.v.

Ali Rıza ÖZDEMİR
Mersin Mv.

Yılmaz ATEŞ
Ankara Milletvekili

Percide SEYHAN
Adana m.v.

Muhammed İNCE
Yalova Mv.

NESEİN BAYTOK
ANKARA Mv.

Orhan İyşe DÖREN
Tokat Mv.

ALP OKSAL
Mersin m.v.

Aleî F. ELERCI
G. Antep

TAYFUR SİNİR
ANTALYA Mv

Saad YILDIZ
İstanbul m.v.

ABDURREZİK EREN
İzmir Mv.

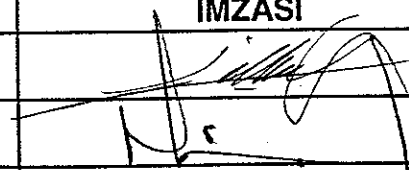
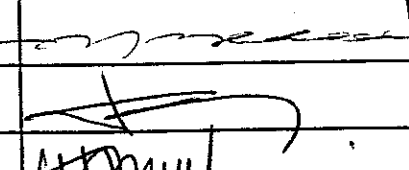
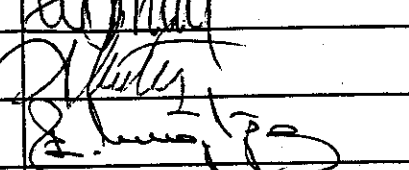
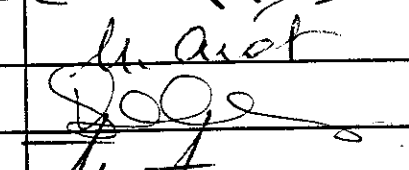
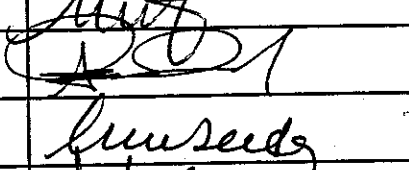
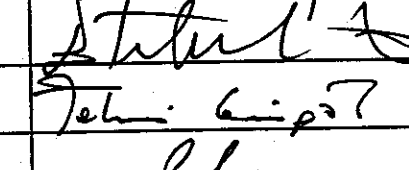
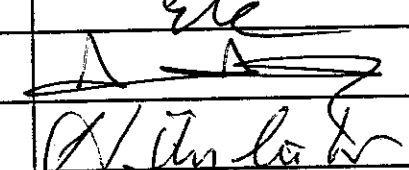
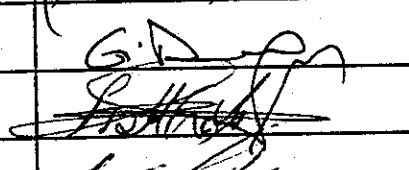
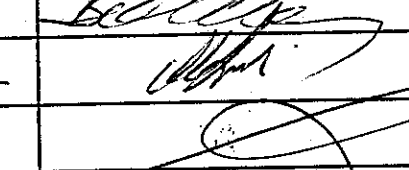
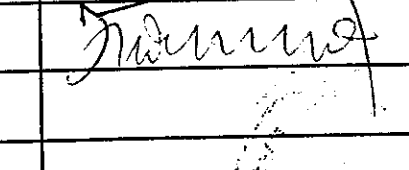
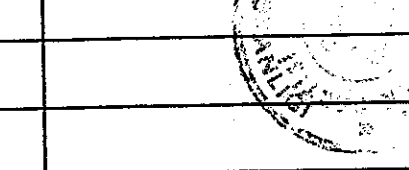
Abdulaziz YAZAR
Hatay m.v.

Durdan ÖZBOĞURT
K. MATAZ

Adile ERÖZ
Osmaniye m.v.

Abdullah ÖZER
Bursa

Mehmet GÖKMEN
İsparta

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZASI
Hüsnü Çoşku	Ankara	
Hüseyin İsmail	AMASYA	
Bahattin Barutcu	İzmir	
M. Ali Alpolt	Batı Anadolu	
Mehmet Ali Susam	İzmir	
Ahmet Ersin	İzmir	
Erol Tınaztepe	Erzurum	
Nerla Arar	İstanbul	
Canan Arslan	İzmir	
Enser Şenel	Ardahan	
Ali Rıza ERTEMİR	Denizli	
F. Nur Dertler	İstanbul	
Engin ALTAY	Sinop	
TEKİN BİNGÖL	ANKARA	
ESFENDİER KONUKMAZ	İST.	
Zekeriya AKINO	Ankara	
Halil İNİLİTEPE	Afyonkarahisar	
Gökhan Durgun	Hatay	
İsa Gök	Mersin	
Barış Meral	İST.	
F. Murat Şenmez	Kütahya	
Gürol Ergin	Manisa	
Ahmet Kart	Konya	

GEREKÇE

Kadın istihdamı sorunu çok boyutlu bir sorundur ve konu tüm yönleriyle ele alınarak incelenmelidir. Cumhuriyet döneminde Atatürk Devrimleriyle, Türk kadını toplumda çağdaş, eğitilmiş, meslek sahibi, özgür bir birey niteliğine kavuşma yolunda çok büyük kazanımlar sağlamıştır. Ancak 1950'lerden sonra aynı gelişme ivmesi korunamamıştır.

AB'ye uyum süreci çerçevesinde yapılan hukuki düzenlemelere karşın, bugün kadınların çalışma hayatına katılımı, ülkemiz genelinde sorun olmaya devam etmektedir.

Ülkemizde kadınların işgücüne katılım ve istihdam oranları çağdaş ülkelere göre çok düşüktür. 1990 yılında her 3 kadından 1'i istihdam ediliyor iken, bu oran 2007 yılında 4 kadından 1'e düşmüştür. Buna karşılık AB ülkelerinde 2 kadından 1'i istihdam edilmektedir. Kısacası ülkemizde kadınların çalışma hayatına katılımı yeterince sağlanamamıştır.

2007 yılında kadınların İş Gücüne Katılma Oranı (İKO) %24.8 gibi oldukça düşük bir düzeyde iken, erkeklerin (İKO) ise %71,3 gibi yüksek bir düzeyde gerçekleşmiştir. Bu tablo, kadınlar arasındaki işsizliğin, erkeklere göre çok daha yaygın olduğunu ortaya koymaktadır.

Kadınların işgücüne katılmasının önündeki en büyük engellerden biri de, çalışan kadınların çocuk sahibi olduktan sonra, çocuklarına bakacak bir yakınlarının ya da çalıştıkları kurumun kreşinin bulunmaması veya kreş bulunmasına rağmen çeşitli nedenlerle bu kreşlerden yararlanamamalarıdır. Bir taraftan, kadının iş ve sosyal yaşama katılımını teşvik ederken, diğer taraftan bunu kolaylaştırıcı tedbirleri almak, bu yönde teşvik edici düzenlemeler yapmak, Anayasamızın emrettiği "sosyal devlet" olma ilkesinin en önemli gereklerinden biridir.

Hükümetin her ailenin en az üç çocuk sahibi olması konusundaki ısrarı kamuoyunca bilinmektedir. Önemli olan yeni nesilleri geleceğe hazırlayacak olanakları sağlamak, çocuk sahibi olan annelerin aynı zamanda iş hayatını sürdürmelerini kolaylaştırıcı önlemler almaktır. Ülkemizde okul öncesi eğitimde okullaşma oranı son derece düşük olup bu oran yüzde 20'ler civarındadır. Bu rakamlar bile ailelerin anasınıfı çağındaki çocukları için sahip olduğu olanakların ne kadar yetersiz olduğunu göstermektedir.

Uygulanmak istenilen politikalar, gerekli önlemler alınmadığı takdirde, kadınları sadece çocuk yapan, çalışma hayatından, sosyal ve kültürel yaşamdan dışlayan sonuçları da beraberinde getirecektir. Daha çok az gelişmiş ülkelerde görülen bu tablo, ülke kalkınması ve çağdaşlaşma açısından önemli bir tehdit olarak varlığını sürdürecektir.

Kadınları toplumda üretim sürecine katmak, hayatın her alanında etkin kılmak, iş yaşamında anne kimliğiyle bulunan kadınların, huzurlu ve verimli bir şekilde çalışmalarını sürdürmelerine imkan sağlamakla mümkün olacaktır. Bu da, çalışan kadının çocuğunu güvenle bırakabileceği, eğitiminin sağlanacağı anasınıfı, kreş gibi olanakları oluşturmaktan geçmektedir.

Kanun teklifimiz, özelde kadınlarımızın önemli bir sorununun çözümüne genelde Türkiye' nin kalkınmasına kadınlarımızın katkısını da sağlamaya yöneliktir.

**657 SAYILI DEVLET MEMURLARI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 14.07.1965 Tarihli ve 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunun, 191 inci Maddesinin 1 inci fıkrasının sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"0 – 5 yaş arasında çocuğu olan Devlet memurlarına ve sözleşmeli personele, çalıştıkları kurumda kreş bulunmaması veya herhangi bir kamu kurumunun kreşinden yararlanmamaları durumunda, ilgili memurun bu yaş grubundaki her çocuğu için ayrı olmak üzere, net asgari ücret tutarının 1/2' si, kreş yardımı olarak ödenir."

MADDE 2- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ASLI GİBİDİR

Dr. İrfan NEZİROĞLU
Kanunlar ve Kararlar Müdürü

